

Instruktorzy Ochrony Przyrody PTTK (IOP) stanowią elitę naszego Towarzystwa. Działalność na rzecz ochrony przyrody wymaga od kandydatów odpowiednich predyspozycji popartych posiadaniem obszernej wiedzy przyrodniczej. Każdy turysta zwiedzając naszą ojczyznę pieszo, konno, jadąc rowerem czy też płynąc żaglówką lub kajakiem ma bezpośredni kontakt z otaczającą nas przyrodą.

Kto może być Instruktorem Ochrony Przyrody PTTK?

Warunki zdobycia takich uprawnień określa Regulamin IOP PTTK. Kandydat na Instruktora Ochrony Przyrody PTTK powinien mieć ukończone 18 lat i być członkiem PTTK przynajmniej od 3 lat. Winien posiadać odznakę „Turysta Przyrodnik PTTK” w stopniu co najmniej małym złotym i odbyć 30 godzinne szkolenie według opracowanego przez KOP ZG PTTK „RAMOWEGO PROGRAMU SZKOLENIA INSTRUKTORÓW OCHRONY PRZYRODY PTTK” lub odbyć kolokwium.

Chcąc działać na rzecz ochrony jednej z najwyższych wartości, jaką jest ojczyzna przyroda winniśmy ją znać i rozumieć jej tajniki. Instruktor Ochrony Przyrody powinien znać polską faunę i florę a także zagrożenia, jakie sami podczas wędrówek możemy dla niej stworzyć.

Niejednokrotnie mijamy rośliny w terenie nie zdając sobie sprawy z tego, że niektóre gatunki są niebezpieczne dla ludzi i zwierząt. Inne z kolei są użyteczne i można je wykorzystać do celów leczniczych. Istnieje także grupa roślin objętych ochroną prawną, które osiągają w danym regionie swoją naturalną granicę zasięgu lub należą one do gatunków wymierających, zagrożonych wyginięciem lub rzadkich. Wielu turystów ma kłopoty z rozróżnieniem żmii od zaskrońca, padalca, gniewosza plamistego i węża eskulapa uznając, że wszystko, co pełza jest jadowite... Tymczasem wymienione gady są chronione, bowiem odgrywają bardzo pożyteczną rolę w środowisku przyrodniczym. Warto wreszcie posiadać wiedzę na temat obiektów chronionych w rejonie zamieszkania (parki narodowe, krajobrazowe, obszary „Natura 2000”, rezerваты przyrody żywej i nieożywionej, pomniki przyrody, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne).

Wiedzę taką zdobyć można podczas szkoleń, co określono we wspomnianym programie szkolenia.

Kto może prowadzić szkolenia IOP?

Ponieważ program szkolenia jest rozbudowany i obejmuje szerokie spektrum wiedzy przyrodniczej wskazane jest zaangażowanie kilku wykładowców przedstawiających podczas szkoleń różnorodną tematykę.

Najlepszym rozwiązaniem byłoby zaangażowanie do prowadzenia szkoleń doświadczonych Instruktorów Ochrony Przyrody PTTK lub osób z kręgu pracowników Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska, leśników, członków towarzystw przyrodniczych czy doświadczonych byłych członków zdelegalizowanej Straży Ochrony Przyrody. Podczas szkoleń wskazane jest wykorzystanie wszelkiego rodzaju pokazów multimedialnych, przeźroczy, filmów przyrodniczych.

Oczywistym jest, że nie każdy oddział dysponuje odpowiednią ilością wykładowców niezbędnych do zapewnienia całego cyklu szkolenia lub ich w ogóle nie posiadają w oddziale. Rozwiązaniem może być zaproszenie do współpracy w takim przedsięwzięciu Koleżanek i Kolegów z sąsiednich oddziałów posiadających działaczy z uprawnieniami IOP. Umożliwi to również integrację środowiska turystycznego i umożliwi szkolenie o rozszerzonym obszarze. Porozumienie międzyoddziałowe winno dotyczyć zabezpieczenia lokalu do prowadzenia szkolenia, terminów spotkań i podziału tematyki dla poszczególnych wykładowców. Uwzględnić przy tym należy możliwość dojazdu uczestników szkolenia.

Korzystne dla atrakcyjności wykładów mogą być spotkania z zaproszonymi gośćmi z gminnych wydziałów środowiska, Ligi Ochrony Przyrody, Polskiego Związku Wędkarskiego, (Państwowej Straży Rybackiej), Polskiego Związku Łowieckiego (Państwowej Straży Łowieckiej) czy np. klubów ornitologicznych.

Wykłady winny być prowadzone w sposób profesjonalny, jasny dla odbiorców – kandydatów na Instruktorów Ochrony Przyrody PTTK.

Egzamin czy sprawdzian?

Każde szkolenie kończy się sprawdzianem wiedzy. Tak też jest i w tym przypadku. Wiele osób zadać może pytanie, po co egzamin – przecież to dla zdającego stres? Wiedza zdobyta podczas szkolenia to nie wszystko. Należy ją jeszcze umiejętnie przekazać. Inaczej bowiem sprawy związane z przyrodą przekazuje się dzieciom i młodzieży a inaczej dorosłym.

Ponadto argumentem przemawiającym za egzaminem jest wyeliminowanie z grona przyszłych Instruktorów osób, dla których odznaka IOP jest kolejnym „znaczką” zdobytym w szeregach PTTK. Powinno się dążyć do profesjonalnie wyszkolonej kadry, która będzie użyteczna w naszym Towarzystwie. Nie powinno być tak, że egzamin i uzyskanie uprawnień będą finałem pracy na rzecz ochrony przyrody. Dużą rolę w przekazie wiedzy przyrodniczej mają przewodnicy terenowi, którzy w trakcie prowadzenia wycieczek mają możliwość prezentowania piękna naszej przyrody. W naszym Towarzystwie są również osoby, których wiedza i przygotowanie przyrodnicze niejednokrotnie wykracza ponad wymagany szkoleniem poziom programowy np. pracownicy Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska odpowiadający za obszary „Natura 2000”, leśnicy czy wykładowcy uczelni lub nauczyciele mający związek z przyrodą na wyższych uczelniach i w szkołach. Osoby te podlegają kolokwium a rozmowa z nimi i deklaracja pracy na rzecz PTTK w przedmiotowym zakresie stanowi podstawę do wypełnienia wniosku IOP.

Jaki winien być skład Komisji Egzaminacyjnej?

Preferowanym rozwiązaniem jest, aby w składzie Komisji byli wykładowcy, którzy w trakcie szkolenia mają możliwość poznania stanu wiedzy kandydatów na IOP, ich zaangażowania i sumienności. Istotnym argumentem jest również to, że znają oni zdających i mogą rzetelnie określić stan ich wiedzy a przed znanym egzaminatorem nie ma takiego stresu jak przed obcym. Byłoby nierozsądnym tracić bardzo wartościowych kandydatów o dużym potencjale intelektualnym, którym brak jest np. odwagi przy kontakcie z egzaminatorem..

W składzie minimum 3 osobowej Komisji Egzaminacyjnej winien być minimum 1 Instruktor

Jak zostać Instruktorem Ochrony Przyrody

Autor Andrzej Wąsikowski
niedziela, 16 stycznia 2011 19:26

Ochrony Przyrody PTTK, można też do Komisji zaprosić gospodarza, czyli prezesa oddziału PTTK. Podniesie to rangę szkolenia i będzie sygnałem dla władz oddziału, że wykonana praca na rzecz ochrony przyrody może być np. priorytetem na danym obszarze działania, szczególnie w rejonach bogatych w zasoby przyrodnicze.

Jak sfinalizować uzyskanie uprawnień IOP?

Komisja egzaminacyjna sporządza „PROTOKÓŁ Z EGZAMINU DLA KANDYDATÓW NA INSTRUKTORA OCHRONY PRZYRODY PTTK” według opracowanego wzoru. Dokument ten wypełniają i podpisują członkowie Komisji Egzaminacyjnej i przekazują go właściwej Oddziałowej Komisji Ochrony Przyrody.

Kandydat, który pozytywnie zaliczył egzamin lub odbył kolokwium wypełnia „WNIOSEK O NADANIE UPRAWNIEŃ INSTRUKTORA OCHRONY PRZYRODY”, który to druk zawierający opinię zarządu oddziału i potwierdzony podpisem prezesa zarząd oddziału przekazuje (przesyła) na adres:

Komisja Ochrony Przyrody ZG PTTK
ul. Senatorska 11
00-075 Warszawa

gdzie wniosek zostanie przejrany pod względem merytorycznym i po jego rozpatrzeniu wystawiona zostanie legitymacja Instruktora Ochrony Przyrody.

Korzyści z posiadania uprawnień dla oddziału

Stanowimy kadrę programową, która w naszym macierzystym oddziale winna być „ciałem doradczym” dla zarządu oddziału w sprawach ochrony regionalnej ochrony przyrody. To właśnie z Instruktorów Ochrony Przyrody powinny składać się Oddziałowe Komisje Ochrony Przyrody i Referaty Weryfikacyjne odznaki „Turysta Przyrodnik”.

Posiadaną piękną odznakę Instruktora Ochrony Przyrody powinniśmy nosić z dumą, zdając sobie sprawę z tego, iż należymy do grupy osób, których wiedza przyrodnicza zdobyta w trakcie szkolenia wykracza poza przeciętny poziom wiedzy przeciętnego turysty. Popularyzacja wiedzy staje się w tym momencie naszym priorytetem. Pomyślmy. Wędrując po terenie Kampinoskiego Parku Narodowego wiemy i możemy rozpoznać i wskazać współtowarzyszom wycieczki wiele gatunków. Wiemy, że wśród 1370 gatunków roślin naczyniowych 74 są prawnie chronionych. Wiemy np. jakie występują na torfowiskach, potrafimy pokazać współuczestnikom wędrowki chemadafne północną zwaną rozmarynem, salwinię pływającą czy czermień błotną, nieobca jest nam welnianka pochwowata czy torfowce. Podmokły teren to miejsce lęgowe dla jakże niejednokrotnie uciążliwych komarów, które w ilości ok. 3000 w trakcie nocy spożywa nocek

rudą. Uświadommy nierozsądnemu turyście, że wykopywana kosówka w rejonie Morskiego Oka uschnie w ogródku koło Łodzi, dlatego, że są tam odmienne do tatrzańskich gleby. Odpowiedni przekaz wiedzy podparty wieloma ciekawostkami na pewno zainteresuje nie tylko młodzież. Poinformujmy również turystów, że z obserwacji terenowych możemy wynieść korzyść w postaci zdobywania odznaki „Turysta Przyrodnik”.

Czy tylko KOP i Referaty Weryfikacyjne?

Otóż nie. Instruktorzy Ochrony Przyrody mogą skupiać się w minimum 10 osobowych klubach przyrodniczych czy klubach Instruktorów Ochrony Przyrody. Zadajmy pytanie – czemu ma to służyć? Odpowiedź jest prosta. W klubach możemy pogłębiać i utrwalać posiadaną wiedzę. Obszar wiedzy jest bardzo rozległy i dynamiczny. Zagadnienia geologii, ornitologii, herpetologii, florystyki czy faunistyki mogą być przedmiotem szczegółowych w tych zakresach spotkań klubowych. Zapraszać można na takie spotkania fachowców np. z Państwowych Instytutów Geologicznych, Klubów Ornitologicznych, wykładowców z uczelni wyższych, naukowców z Polskiej Akademii Nauk itd. Ogłoszenie o takim spotkaniu w lokalnej prasie zachęcić może do uczestnictwa w spotkaniu potencjalnych nowych członków PTTK.

Obowiązki IOP

Obowiązki IOP określone zostały w Regulaminie i są nam znane. Istotne jest określenie pewnych nazwijmy to struktur organizacyjnych. Idealnym rozwiązaniem w obecnych strukturach PTTK byłoby, gdyby w każdym oddziale istniały Komisje Ochrony Przyrody. Reprezentujący KOP w Zarządzie Oddziału przewodniczący sprawuje nadzór nad ewentualnymi klubami przyrodniczymi, Referatami Weryfikacyjnymi Odznaki „Turysta Przyrodnik”, grupami Opiekunów Przyrody i oczywiście Instruktorami Ochrony Przyrody.

Przewodniczący Komisji zgodnie z obowiązującymi Regulaminami winien przed końcem każdego roku kalendarzowego otrzymywać sprawozdania z działalności od wyżej wymienionych grup. Przewodniczący sporządza zbiorcze sprawozdanie roczne w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje w aktach KOP, kolejny przekazuje do macierzystego zarządu oddziału PTTK i wreszcie ostatni przesyła na adres KOP ZG PTTK.

Pracę społeczną w PTTK działacze dzielą niejednokrotnie między obowiązki zawodowe i rodzinę. Cenny jest więc czas. W celu ujednolicenia i ułatwienia sprawozdawczości KOP ZG PTTK opracowała druki sprawozdań rocznych Instruktora Ochrony Przyrody znajdujący się na stronie internetowej.

Sprawozdawczość odgrywa bardzo istotną rolę. Wypełniony druk daje macierzystemu oddziałowi wiedzę o naszej działalności i jest podstawą do udzielania pomocy organizacyjnej i ewentualnej finansowej. KOP ZG PTTK zaś otrzymując sprawozdania zbiorcze ma możliwość oceny działalności na terenie całego kraju oraz przedstawienie tych statystyk Zarządowi Głównemu PTTK. Kolejnym argumentem przemawiającym za takim rozwiązaniem jest rzetelna ocena działalności Instruktorów Ochrony Przyrody i nagradzanie najaktywniejszych przejawiających interesujące inicjatywy i zaangażowanie w pracę społeczną.

Instruktorzy Ochrony Przyrody PTTK (IOP) stanowią elitę naszego Towarzystwa. Działalność na rzecz ochrony przyrody wymaga od kandydatów odpowiednich predyspozycji popartych posiadaniem obszernej wiedzy przyrodniczej. Każdy turysta zwiedzając naszą ojczyznę pieszo, konno, jadąc rowerem, konno czy też płynąc żaglówką lub kajakiem ma bezpośredni kontakt z otaczającą nas przyrodą.

1) Kto może być Instruktorem Ochrony Przyrody PTTK ?

Warunki zdobycia takich uprawnień określa Regulamin IOP PTTK. Kandydat na Instruktora Ochrony Przyrody PTTK powinien oczywiście być członkiem PTTK przynajmniej od 3 lat, mieć ukończone 18 lat. Winien posiadać odznakę „Turysta Przyrodnik PTTK” w stopniu, co najmniej małym złotym i przejść 30 godzinne szkolenie według opracowanego przez KOP ZG PTTK „*RAMOWEGO PROGRAMU SZKOLENIA INSTRUKTORÓW OCHRONY PRZYRODY PTTK*” (Załącznik – nr 1) lub odbyć kolokwium.

Chcąc działać na rzecz ochrony naszych najwyższych wartości, jaką jest ojczysta przyroda winniśmy ją znać i rozumieć jej tajniki. Instruktor Ochrony Przyrody winien znać polską faunę i florę a także zagrożenia, jakie sami podczas wędrówek możemy dla niej stworzyć. Niejednokrotnie mijamy rośliny w terenie nie zdając sobie sprawy z tego, że niektóre gatunki są niebezpieczne dla ludzi i zwierząt. Inne z kolei są użyteczne i można je wykorzystać do celów leczniczych. Istnieje także grupa roślin objętych ochroną prawną, które osiągają w danym regionie swoją naturalną granicę zasięgu lub należą one do gatunków wymierających, zagrożonych wyginięciem lub rzadkich. Wielu turystów ma kłopoty z rozróżnieniem żmii od zaskrońca, padalca, gniewosza plamistego i węża eskulapa uznając, że wszystko, co pełza jest jadowite. Tylko, że wymienione gady są chronione, bowiem odgrywają bardzo pożyteczną rolę w środowisku przyrodniczym. Warto wreszcie posiadać wiedzę na temat obiektów chronionych w rejonie zamieszkania (parki narodowe, krajobrazowe, obszary „Natura 2000”, rezerваты przyrody żywej i nieożywionej, pomniki przyrody, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne).

Wiedzę taką zdobyć można podczas szkoleń, co określono we wspomnianym programie szkolenia.

2), Kto może prowadzić szkolenia IOP?

Ponieważ program jest rozbudowany i obejmuje szerokie spektrum wiedzy przyrodniczej wskazane jest zaangażowanie kilku wykładowców przedstawiających podczas szkoleń różnorodną tematykę.

Najlepszym rozwiązaniem byłoby zaangażowanie do prowadzenia szkoleń doświadczonych Instruktorów Ochrony Przyrody PTTK lub osób z kręgu pracowników Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska, leśników, członków towarzystw przyrodniczych czy doświadczonych byłych członków zdelegalizowanej Straży Ochrony Przyrody. Podczas szkoleń wskazane jest wykorzystanie wszelkiego rodzaju pokazów multimedialnych, przeźroczy, filmów przyrodniczych.

Oczywistym jest, że nie każdy oddział dysponuje odpowiednią ilością wykładowców niezbędnych do zapewnienia całego cyklu szkolenia lub ich w ogóle nie posiadają w oddziale. Rozwiązaniem może być zaproszenie do współpracy w takim przedsięwzięciu Koleżanek i Kolegów z sąsiednich oddziałów posiadających działaczy z uprawnieniami IOP. Umożliwi to również integrację środowiska turystycznego i umożliwi szkolenie o rozszerzonym obszarze. Porozumienie międzyoddziałowe winno dotyczyć zabezpieczenia lokalu do prowadzenia szkolenia, terminów spotkań i podziału tematyki dla poszczególnych wykładowców. Uwzględnić przy tym należy możliwość dojazdu uczestników szkolenia.

Korzystne dla atrakcyjności wykładów mogą być spotkania z zaproszonymi gośćmi z gminnych wydziałów środowiska, Ligi Ochrony Przyrody, Polskiego Związku Wędkarskiego (Państwowej Straży Rybackiej), Polskiego Związku Łowieckiego (Państwowej Straży Łowieckiej) czy np. klubów ornitologicznych.

Wykłady winny być prowadzone w sposób profesjonalny, jasny dla odbiorców – kandydatów na Instruktorów Ochrony Przyrody PTTK.

3) Egzamin czy sprawdzian?

Każde szkolenie kończy się sprawdzianem wiedzy. Tak też jest i w tym przypadku. Wiele osób zadać może pytanie, po co egzamin – przecież to dla zdającego stres? Wiedza zdobyta podczas szkolenia to nie wszystko. Należy ją jeszcze umiejętnie przekazać. Inaczej, bowiem sprawy związane z przyrodą przekazuje się dzieciom i młodzieży a inaczej dorosłym.

Ponadto argumentem przemawiającym za takim rozwiązaniem jest wyeliminowanie z grona osób, dla których odznaka IOP jest kolejnym „znaczką” zdobytą w szeregach PTTK. Powinno się dążyć do profesjonalnie wyszkolonej kadry, która będzie użyteczna w naszym Towarzystwie. Nie powinno być tak, że egzamin i uzyskanie uprawnień będą finałem pracy na rzecz ochrony przyrody. Dużą rolę w przekazie wiedzy przyrodniczej mają przewodnicy terenowi, którzy w trakcie prowadzenia wycieczek mają możliwość prezentowania piękna naszej przyrody. W naszym Towarzystwie są również osoby, których wiedza i przygotowanie przyrodnicze niejednokrotnie wykracza ponad wymagany szkoleniem poziom programowy np. pracownicy Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska odpowiadający za obszary „Natura 2000”, leśnicy czy wykładowcy uczelni lub nauczyciele mający związek z przyrodą na wyższych uczelniach i w szkołach. Osoby te podlegają kolokwium a rozmowa z nimi i deklaracja pracy na rzecz PTTK w przedmiotowym zakresie stanowi podstawę do wypełnienia wniosku IOP. Przy czym wskazane jest posiadanie przez nich odznaki „Turysta Przyrodnik” z stopniem małym złotym.

4) Jaki winien być skład Komisji Egzaminacyjnej?

Preferowanym rozwiązaniem jest, aby w składzie Komisji byli wykładowcy, którzy w trakcie szkolenia mają możliwość poznania stanu wiedzy kandydatów na IOP, ich zaangażowanie i sumienność. Istotnym argumentem jest również to, że znają oni zdających i mogą rzetelnie określić stan ich wiedzy a przed znanym egzaminatorem nie ma takiego stresu jak przed obcym. Byłoby nierozsądnym tracić bardzo wartościowych kandydatów o dużym potencjale intelektualnym, którym brak jest np. odwagi przy kontakcie z egzaminatorem..

W składzie minimum 3 osobowej Komisji Egzaminacyjnej winien być minimum 1 Instruktor Ochrony Przyrody PTTK, można też do Komisji zaprosić gospodarza, czyli prezesa oddziału PTTK. Podniesie to rangę szkolenia i będzie sygnałem dla władz oddziału, że wykonana praca na rzecz ochrony przyrody może być np. priorytetem na danym obszarze działania, szczególnie w rejonach bogatych w zasoby przyrodnicze.

5) Jak sfinalizować uzyskanie uprawnień IOP?

Komisja egzaminacyjna sporządza „*PROTOKÓŁ Z EGZAMINU DLA KANDYDATÓW NA INSTRUKTORA OCHRONY PRZYRODY PTTK*”
opracowanego wzoru

według

. (z
ałącznik nr 2).

Dokument ten wypełniają i podpisują członkowie Komisji Egzaminacyjnej i przekazuje go właściwej Oddziałowej Komisji Ochrony Przyrody.

Kandydat, który pozytywnie zaliczył egzamin lub odbył kolokwium wypełnia „*WNIOSEK O NADANIE UPRAWNIENÍ INSTRUKTORA OCHRONY PRZYRODY*”

(Załącznik nr 3),

który to

druk zawierający opinię zarządu oddziału i potwierdzony podpisem prezesa Zarząd Oddziału przekazuje (przesyła) na adres:

Komisja Ochrony Przyrody ZG PTTK

Ul. Senatorska 11

00 – 075 Warszawa

gdzie wniosek zostanie przejrany pod względem merytorycznym i po rozpatrzeniu wystawiona zostanie legitymacja Instruktora Ochrony Przyrody.

6. Korzyści z posiadania uprawnień dla oddziału.

Stanowimy kadrę programową, która w naszym macierzystym oddziale winna być „ciałem doradczym” dla zarządu oddziału w sprawach ochrony regionalnej ochrony przyrody. To właśnie z Instruktorów Ochrony Przyrody powinny składać się Oddziałowe Komisje Ochrony Przyrody i Referaty Weryfikacyjne odznaki „Turysta Przyrodnik”.

Posiadana piękna odznaka Instruktora Ochrony Przyrody powinniśmy ją nosić z dumą, zdając sobie sprawę z tego, iż należymy do grupy osób, których wiedza przyrodnicza zdobyta w trakcie szkolenia wykracza poza przeciętny poziom wiedzy przeciętnego turysty. Popularyzacja wiedzy staje się w tym momencie naszym priorytetem. Pomyślmy. Wędrując po terenie Kampinoskiego Parku Narodowego wiemy i możemy rozpoznać i wskazać współtowarzyszom wycieczki wiele gatunków. Wiemy, że wśród 1370 gatunków roślin naczyniowych jest 74 prawnie chronionych. Wiemy np. jakie występują na torfowiskach, potrafimy pokazać współuczestnikom wędrowki chemadafne północną zwaną rozmarynem, salwinię pływającą czy czermień błotną, nieobca jest nam welnianka pochwowata czy torfowce. Podmokły teren to miejsce lęgowe dla jakże niejednokrotnie uciążliwych komarów, które w ilości ok. 3000 w trakcie nocy spożywa nocek rudy. Uświadommy nierozsądnemu turyście, że wykopywana kosówka w rejonie Morskiego Oka uschnie w ogródku koło Łodzi, dlatego, że są tam odmienne do tatrzańskich gleby. Odpowiedni przekaz wiedzy podparty wieloma ciekawostkami na pewno zainteresuje nie tylko młodzież.

Poinformujmy, turystów, że z obserwacji terenowych możemy wynieść korzyści w postaci zdobywania odznak „Turysta Przyrodnik”.

7. Czy tylko KOP i Referaty Weryfikacyjne?

Otóż nie. Instruktorzy Ochrony Przyrody mogą skupiać się w minimum 10 osobowych klubach przyrodniczych czy Instruktorów Ochrony Przyrody. Zadajmy pytanie – czemu ma to służyć? Odpowiedź jest prosta. W klubach możemy pogłębiać i utrzymywać posiadaną wiedzę. Obszar wiedzy jest bardzo rozległy i dynamiczny. Zagadnienia geologii, ornitologii, herpetologii, florystyki czy faunistyki mogą być przedmiotem szczegółowych w tych zakresach spotkań klubowych. Zapraszać można na takie spotkania fachowców np. z Państwowych Instytutów Geologicznych, Klubów Ornitologicznych, wykładowców z uczelni wyższych, naukowców z Polskiej Akademii Nauk itd. Ogłoszenie o takim spotkaniu w lokalnej prasie zachęci może do uczestnictwa w spotkaniu potencjalnych nowych członków PTTK.

8. Obowiązki IOP.

Obowiązki IOP określone zostały w Regulaminie i są nam znane. Istotne jest określenie pewnych nazwijmy to struktur organizacyjnych. Idealnym rozwiązaniem w obecnych strukturach PTTK byłoby, gdyby w każdym oddziale istniały Komisje Ochrony Przyrody. Reprezentujący

KOP w Zarządzie Oddziału przewodniczący sprawuje nadzór nad ewentualnymi klubami przyrodniczymi, Referatami Weryfikacyjnymi Odznaki „Turysta Przyrodnik”, grupami Opiekunów Przyrody i oczywiście Instruktorami Ochrony Przyrody.

Przewodniczący zgodnie z obowiązującymi Regulaminami winien przed końcem każdego roku kalendarzowego otrzymywać sprawozdania z działalności od wyżej wymienionych grup. Przewodniczący sporządza zbiorcze sprawozdanie roczne w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje w aktach KOP, kolejny przekazuje do macierzystego zarządu oddziału PTTK i wreszcie ostatni przesyła na adres KOP ZG PTTK.

Pracę społeczną w PTTK działacze dzielą niejednokrotnie między obowiązki zawodowe i rodzinę. Cenny jest, więc czas. W celu ujednolicenia i ułatwienia sprawozdawczości KOP ZG PTTK opracował druki sprawozdań rocznych Instruktora Ochrony Przyrody znajdujący się na stronie internetowej kop zg pttk w materiałach dotyczących sprawozdawczości.

Sprawozdawczość odgrywa bardzo istotną rolę. Wypełniony druk daje macierzystemu oddziałowi wiedzę o naszej działalności i jest podstawą do udzielania pomocy organizacyjnej i ewentualnej finansowej. KOP ZG PTTK zaś otrzymując sprawozdania zbiorcze ma możliwość oceny działalności na terenie całego kraju oraz przedstawienie tych statystyk Zarządowi Głównemu PTTK. Kolejnym argumentem przemawiającym za takim rozwiązaniem jest rzetelna ocena działalności Instruktorów Ochrony Przyrody i nagradzanie najaktywniejszych przejawiających interesujące inicjatywy i zaangażowanie w pracę społeczną.